Tarnopol, dnia 1 października 1930.

TARNOPOLSKI



Dziennik Wojewódzki

Nr. 13.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

289

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 września 1930 r., L. B. 3604/30 o zmianie rejonów posterunków Policji Państwowej w Bokowie i Horożance.

Gminę Hnilcze z przysiółkami Czerwień, Żydków, Brzezie i Hnilcze folwark w powiecie podhajeckim wyłączam z dniem 1 października 1930 roku z rejonu posterunku Policji Państwowej w Bokowie i z tym dniem wcielam je do rejonu posterunku Policji Państwowej w Horożance w tym samym powiecie.

Wojewoda: **Moszyński.**

290

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 września 1930 r., L. B. 3866/30 o zmianie rejonów posterunków Policji Państwowej w Sokołówce i Olesku.

Gminę Konty w powiecie złoczowskim wydzielam z dniem 15 października 1930 roku z rejonu posterunku Pol. Państw. w Sokołówce i przydzielam ją z tym dniem do rejonu posterunku Pol. Państw. w Olesku w tym samym powiecie.

Wojewoda: **Moszyński.**

291

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 września 1930 r., L. ZP. 1857/30 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopnlskiego w sprawie zgłaszania zachorowań i zgonów na gruźlicę.

Celem ustalenia racjonalnego systemu zwalczania gruźlicy niezbędnem jest usprawnienie rejestracji zachorowań i zgonów na tą chorobę, gdyż jedynie posiadanie ścisłej ewidencji da możność stosowania na szerszą skalę akcji leczniczej i zapobiegawczej.

Polecam przeto Panu Staroście wezwać niezwłocznie wszystkich lekarzy zamieszkałych na terenie powiatu, aby w myśl art. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 87 poz. 402) zgłaszali bezwarunkowo wszystkie wypadki zachorowań na gruźlicę, niebezpieczną dla otoczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej. Zgłaszanie to obowiązuje również kierowników szpitali, zakładów opiekuńczych i naukowych; ambulatorjów Kasy Chorych i poradni społecznych a także inne osoby, wymienione w art. 5 cytowanej ustawy.

Na podstawie osiągniętych tą drogą danych, lekarz powiatowy powinien wydawać odnośne zarządzenia zapobiegawcze (wzgl. lecznicze) i poddawać rodziny zwłaszcza dzieci, zagrożone gruźlicą, opiece higieniczno-społecznej odnośnych Ośrodków Zdrowia (poradni przeciwgruźliczych) powiatowych względnie okręgowych.

Równocześnie należy wydać zarządzenie w kierunku usprawnienia zgłaszania zgonów na gruźlicę i w każdym wypadku tych zgonów zarządzać przeprowadzenie dezynfekcji i roztoczenie opieki higieniczno-społecznej nad pozostałą rodziną.

O wykonaniu powyższego reskryptu należy donieść Urzędowi Wojewódzkiemu do dnia 1 października b. r.

Za Wojewodę: **Dr. Danielski**
Naczelnik Wydziału Z. P.

292

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 8 września 1930 r., L. Z. P. 1583/30 do Panów Starostów powiatowych

Województwa Tarnopolskiego o zatwierdzeniu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych typu autobusowej apteczki (skrzynki ratowniczej).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 111 z dnia 1 lipca 1930 r., Nr. ZH. 2478/30 zatwierdziło typ autobusowej apteczki (skrzynki) ratowniczej, według poniżej umieszczonego spisu, zawartych w niej środków ratowniczych, na wypadek katastrof autobusowych.

Polecam zatem Panom Starostom wezwać właścicieli autobusów, by zaopatrywali swe autobusy w apteczki, wyszczególnione w poniższym spisie, tudzież zarządzić, ażeby lekarze powiatowi przeprowadzali okresowo kontrolę autobusów pod względem sanitarnym i co do kompletu i stanu używalności środków ratowniczych apteczek, oraz ażeby stwierdzali, czy kierowcy posiadają dostateczne wiadomości stosowania rzeczonych środków i potrzebnych zabiegów.

Za Wojewodę: **Dr. Danielski**
Naczelnik Wydziału.

Nr. Wozu ....

Apteczka (skrzynka ratownicza autobusowa Polskiego Czerwonego Krzyża, zatwierdzona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

WYKAZ ŚRODKÓW I SPOSÓB UŻYCIA.

Dział I. Zranienia (skaleczenia).

(Nazwa lekarstwa — Wskazania — Sposób stosowania).

Płyn Burowa 200 gr. Skaleczenia i obrzmienia. Do ½ szklanki wody wlać 1 łyżkę stołową płynu Burowa do kompresu z watą na miejsce skaleczone lub obrzęknięte, poczem nałożyć opaskę.

Jodyna 50 gr. Przy skaleczeniach. Na miejsce skaleczone napuścić zlekka wacikiem, owiniętym na zapałce.

Kolodium 50 gr. Lekkie zranienia i zadraśnięcia. Przy małych opatrunkach na odkrytych częściach ciała parę kropli nasmarować na brzeg opatrunku i otoczenia.

Dział II. Omdlenia i osłabienia.

Amonjak 100 gr. Omdlenia, mdłości. Z butelki dawać do wąchania w ciągu kilkunastu sekund.

Krople walerjanowe 50 gr. Ataki nerwowe, podniecenia, uczucie osłabienia. Od 15—20 kropli na łyżce stołowej wody, lub na kawałku cukru.

Dział III. Oparzenia i odmrożenia.

Olej lniany 100 gr. Wazelina borna jedna tubka. Łagodzi ból w miejscach poparzonych i goi. Zmaczać gazę w oleju lnianym lub posmarować wazeliną, położyć na miejsce oparzone, wata, opaska.

Dział IV. Ochrona rąk.

Gliceryna.

Dział V. Zaburzenia żołądkowe.

Krople miętowe. Przy mdłościach, wymiotach, bólach żołądka. 12—15 kropli na kawałek cukru lub łyżkę stołową wody zażyć do wewnątrz.

Dział VI. Opatrunki i utensylja.

Ręcznik i mydło. Do mycia i wycierania rąk. Przed przystąpieniem do opatrunku ręce porządnie umyć i wytrzeć do sucha.

Wąż gumowy. Dla zapobiegania bardzo silnym krwotokom. Otoczyć kończynę mocno wężem powyżej rany, zacisnąć i natychmiast skierować do dalszej pomocy lekarskiej.

2 pary szyn. Przy złamaniach dla unieruchomienia kończyn. Przyłożyć szyny po bokach złamanych kończyn i przymocować. Uwaga: złamane miejsce powinno znajdować się pośrodku długości szyn.

Leukoplast w blaszanem pudełku. 2 pudełka. Dla przymocowania małego opatrunku. Miejsce skaleczone opatrzyć gazą i przymocować ją dwoma wąskiemi paskami plastra, złożonemi na krzyż.

Gaza sterylizowana. ⅛ metra. Do opatrunków.

Bandaże (opaski) 12. Do opatrunków. Miejsce skaleczone obłożyć watą lub gazą, umocować bandażem (opaską).

Pakiet opatrunkowy osobisty. Do większych ran i skaleczeń. Wskazówki użycia wydrukowane na pakiecie.

Temblak 2. Przy złamaniu lub zwichnięciu u ręki (górnej kończyny). Temblak zawiązać na szyi i wsunąć w niego rękę.

Wata hygroskop. 2 paczki po 25 gr., lignina 50 gr. Do opatrunków.

Agrafki (tuzin). Do spinania opatrunków.

Kubek 1. Do przyjmowania leków, picia wody i t. p.

Mydło 1.

Cała zawartość apteczki służy wyłącznie do celów ratowniczych w czasie nieszczęśliwych wypadków. Do innych celów użycie jej jest stanowczo wzbronione.

293

Ogłoszenie

o nadaniu Medalu Za Ratowanie Ginących.
(L. Pr. 3192/29).

P. Minister Spraw Węwnętrznych zarządzeniem z dnia 10 września 1930 r., Nr. O. P. 15477/1 nadał na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. p. **Józefowi Wacykowi**, przodownikowi Policji Państwowej w Dźwiniaczu w powiecie zaleszczyckim

Medal za Ratowanie Ginących

za wyratowanie tonącego w dniu 26 lipca 1929 r.

294

Ogłoszenia

Wojewody Tarnopolskiego o rozwiązaniu stowarzyszeń.

I.

(Z dnia 8 września 1930, L. B. 4104/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Sokił" w Szumlanach powiat Podhajce zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 września 1928, L. BP. 8614, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1930, Nr. A. A. 4101, za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134 rozwiązane.

II.

(Z dnia 9 września 1930, L. B. 4105/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Sokił" w Bożykowie powiat Podhajce zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 września 1928, L. BP. 8615, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1930, Nr. A. A. 4167 za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134 rozwiązane.

III.

(Z dnia 9 września 1930, L. B. 4106/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Sokił" w Tetewczycach powiat Radziechów zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 grudnia 1928, L. BP. 9562, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrnych z dnia 12 sierpnia 1930, Nr. A. A. 4432 za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134 rozwiązane.

IV.

(Z dnia 4 września 1930, L. B. 4130/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Łuh" w Zubrzcu powiat Buczacz zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 grudnia 1928 r., L. B. P. 9653, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1930 r., Nr. A. A. 43371 za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134 rozwiązane.

V.

(Z dnia 9 września 1930, L. B. 4231/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Łuh" w Brzeżanach powiat Brzeżany zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 8 grudnia 1928, L. B. 10124, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1930, Nr. A. A. 4602 za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134 rozwiązane.

VI.

(Z dnia 4 września 1930, L. B. 4132/30).

Stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Łuh" w Szyłach powiat Zbaraż zostało orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 12 stycznia 1929 r. L. B. P. 11985, zatwierdzonem decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1930 r. Nr. A. A. 4379 za naruszenie postanowień § 24 ustawy z dnia 15 listopada 1867, Dz. p. p. Nr. 134, rozwiązane.

295

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11 września 1930, L. PO. 3588/30, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesień kompetentnych władz niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami (n. p. pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania, na utrzymanie i t. p.) wsparcia na rachunek gmin przynależności względnie zamieszkania:

1) Soroka Roman, ur. w 1888 r. w Kretowcach, pow. Zbaraż i tam przynależny,

2) Czoroglani Jan. ur. w 1900 r. syn Józefa i Marji, przynależny do Brodów,

3) Fedyna Eljasz, ur. w 1871, w Narajowie i tam przynależny, a zamieszkały w Brzeżanach.

4) Fedków Ewa; córka Piotra i Ewy, lat 23 z Makuniowa pow. Mościska,

5) Budzyła Jan, syn Grzegorza i Marji ur. w 1881 r. z Włoczyszczowiec pow. Mościska,

6) Marecki Franciszek, syn Andrzeja i Karoliny, ur. 1878 r. z Wrocanek pow. Krosno,

7) Lisowicz Janina, córka Jana i Katarzyny, ur. 27 X 1903 r. w Małysówce pow. Rzeszów,

8) Kahaniak Paranka, córka Teodora i Katarzyny, żona Ołeksy lat 40. z Wołowego pow. Bóbrka,

9) Dubis Adam, syn Andrzeja i Doroty ur. 1893 w Faliszówce pow. Krosno,

10) Fundakowski Czesław, syn Alojzego ur. 1900 w Siwerzawie, pow. Krosno,

11) Woźniczka Edward, stały mieszkaniec gm. Chojny, pow. Łuck,

12) Wiśniewska Julja, zamieszkała w Trzebinji, pow. Chrzanów,

13) Połoniec Antoni Stanisław z Olszawy, pow. Nowy Sącz, przebywający od kilku lat na Kresach,

14) Jan Kostrzewski, syn zmarłych Ignacego i Agnieszki, lat 56, stolarz, głuchoniemy, przynależny do gm. Stęszew pow. Poznań,

15) Piwowar Józef, ur. 1917 w Tarnowie, nieślubny syn Anieli,

16) Skrabacz Marjan, ur. 1911 r. w Tarnowie, nieślubny syn Bronisławy,

17) Niepsuj Józef (wraz z żoną) ur. 1864 przynależny do Gródka pow. Grybów,

18) Kubicz Józef, ur. w 1897 r., przynależny do gminy Żarki, pow. Chrzanów, syn Grzegorza i Katarzyny rel. rzym.-kat.,

19) Węgrzyn Edward, syn Stanisława i Józefy, rel. rzym.-kat., żonaty, b. st. sierżant W. P. ur. 1901 w Myślenicach,

20) Pięta Michał, syn Michała i Joanny, ur. 1897 w Morawskiej Ostrawie,

21) Chudzikiewicz Józef, ur. w r. 1891 w r. 1891 w Tarnowie, rel. rzym.-kat., żonaty, piekarz,

22) Szeliga Franciszek, ur. 1888, syn Jana i Katarzyny, został przymusowo wydalony z gminy Zakopanego jako notoryczny pijak i marnotrawca,

23) Pozniakowa Karolina, pochodząca z gminy Krewo pow. Oszmiańskiego, córka Tomasza lat około 40,

24) Dudeń Stanisław, syn Justyna i Józefy lat 24,

25) Drutejko Kazimierz, syn Kazimierza i Heleonory, lat 28,

26) Kaženówna Antonina, córka Krzysztofa i Domiceli, lat 32, wszyscy troje z gminy Duksztańskiej, pow. Święciański,

27) Bluj Jan, syn Kazimierza i Michaliny, pochodzący z zaść. Jaglimowce gm. Sołecznicka, pow. Wileńsko-Trocki,

28) Kisiel Piotr, syn Stefana, pochodzący z okolicy Malwidy, gm. Społecznickiej, pow. Wileńsko-Trocki,

29) Milke Alfred, ur. 1 marca 1898, syn Jana i Leokadji, zamieszkały w Włocławku, Wojew. Warszawskie,

30) Gardzilewski Józef, ur. 1880 r., z zawodu technik drogowy, zamieszkały w Markach pow. Warszawski,

31) Jachimowicz Henryk, syn Stefana i Antoniny ur. 1907 r. w Pruszkowie pow. Warszawski,

32) Leokadja Wójcik, córka Stanisława i Marjanny z Bonieckich, ur. w Dobrzyniu n/Drw. dnia 15 XII 1904 r.,

33) Zofja Wójcik, córka wyżej wymienionych rodziców, ur. również w Dobrzyniu n/Drw. dnia 20 VIII 1908 r.,

34) Franciszek Górkowski, syn Antoniego i Marjanny z Kiwatkowskich, ur. w Sokołowie dnia 28 V 1885 r.,

35) Rozalja Górkowska, córka Wincentego i Juljanny z Hojnackich małż. Brzuszkiewicz, ur. 21 VII 1882 r.,

36) Marjanna Górkowska, ur. 15 I 1905 r.,

37) Antoni Górkowski, ur. 23 VIII 1906 r.,

38) Stefan Górkowski, ur. 18 IV 1908 r. wszyscy troje dzieci Franciszka i Rozalji z Brzuszkiewiczów.

39) Fajbuś Fabich, lat 35, syn Abrahama i Zelty.

Ewentualnie udzielone wsparcia wyżej wymienionym osobom nie będą przez gminy przynależności, oraz przez gminy obowiązane do opieki trwałej zwracane.

296

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom i drukom. (L. B. 4433 i 4667/30).

P. Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919, Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186 oraz na podstawie § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 6/1863 odebrał debit pocztowy:

1) Czasopismu wydawanemu w Kownie w języku litewskim p. t. „Vairas" — reskryptem z dnia 27 sierpnia 1930 Nr. A. A. 2176/1;

2) Czasopismu wydawanemu w Kownie w języku litewskim p. t. „Tautos Kelias" — reskryptem z dnia 27 sierpnia 1930 Nr. A. A. 2177/1;

3) Drukowi wydawanemu w Marjampolu na Litwie w języku litewskim p. t. „Kruvinais Keliais" (krwawemi drogami) — reskryptem z d ia 23 sierpnia 1930 Nr. A. A. 200/1;

4) Czasopismu wydawanemu w Brukseli w języku polskim p. t. „Głos Emigranta" — reskr. z dnia 26 sierpnia 1930 Nr. A. A. 2228/1;

5) Czasopismu wydawanemu w Kosowie w języku litewskim p. t. „Musu Vilnius" (Nasze Wilno) — reskr. z dnia 23 sierpnia 1930 Nr. A. A. 2175/1;

6) Czasopismu wydawanemu w Chicago w języku rosyjskim p. t. „Dieło Truda" — reskryptem z dnia 20 siespnia 1930 Nr. A. A. 2216/1;

7) Czasopismu „Zachidna Ukraina" wydawanemu w Charkowie w języku ruskim — reskr. z dnia 15 września 1930 L. A. A. 1533/4 p./30;

8) Czasopismu „Wisnyk promysłowo kredytowoj kooperacji Ukrainy“ wydawanemu w Charkowie w języku ruskim — reskr. z 11 września 1930 L. A. A. 2249/1;

9) Czasopismu „Ukraińskyj mysliweć ta rybołka“ wydawanemu w Charkowie w języku ruskim — reskr. z dnia 10 września 1930 Nr. A. A. 2246/1;

10) Czasopismu „Prolietarskaja rewolucja“ wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskr. z dnia 10 września 1930 L. AA. 2252/1;

11) Czasopismu „Osowiachim“ wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskr. z dnia 10 września 1930 Nr. A. A. 2248/1;

12) Czasopismu „Strojka“ wydawanemu w Leningradzie w języku rosyjskim — reskr. z dnia 10 września 1930 Nr. A A 2253/1;

13) Czasopismu „Specjalist socjalisticzeskawo ziemledielja“ wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskr. z dnia 10 września 1930 Nr. A. A. 2250/1

i 14) Czasopismu „Wojennyj wiestnik“ wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskr. z dnia 10 września 1930 Nr. A. A. 2247/1.

297

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B. 3653, 3795, 3838, 3934, 3945, 4020, 4305 i 4353/30).

WYDALENI ZOSTALI:

1. Iwan Baran, urodz. 30 VI. 1915 w Dohan, Rumunja, zamieszkały w Kołomyji — do Rumunji (decyzja Starosty powiat. w Kołomyji z 2 V. 1930, Nr. XXXIX—1/30);

2. Iwan Buft, urodz. w 1908 r. w Russkiwka, Rumunja, zamieszkały w Kutach, pow. Kosów — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Stanisławowie z 30 V. 1930, Nr. XXXIII/6);

3. Wasyl Gordyj, urodz. w 1913 r., Borowce, Rumunja, zamieszk. w Kołomyji — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Kołomyji z 17 V. 1930, Nr. II—1156/30);

4. Dmytro Olejnik, urodz. w 1902 r., Prelipcze, pow. Kocmań, Rumunja, przytrzymany przy przekraczaniu granicy — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Horodence z 14 IV. 1930, Nr. 962/O);

5) Leib Rudel, urodz. w 1848 r., Bojany, Rumunja, zamieszkały w Kołomyji — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Kołomyji z 20 V. 1930, Nr. II—197/30);

6) Franciszek Dworak, urodz. w 1896 r. w Roztokach pow. Śniatyn, przytrzymany na terenie powiatu stanisławowskiego — do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Stanisławowie z 11 VI. 1930, Nr. 4550/Do);

7. Michał Koupas, urodz. w 1907 r., Wyżna Szarol marmaroska Župa, Czechosłowacja, zamieszkały w Nadwórnej — do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Nadwórnej z 25 IV. 1930, Nr. III/p./9/38);

8. Juljusz Sosolar, urodz. w 1897 r., Husowice, Czechosłowacja, przytrzymany na terenie powiatu stanisławowskiego — do Czechosłowacji (decyzja Starosty pow. w Stanisławowie z 11 VI. 1930. Nr. 4550/So);

9. Eugenjusz Linnik, urodz. w 1915 r. we wsi Kruty, gub. Czernigowskiej (ZSRR), syn Miny i Eufrosinji, zamieszk. w Pińsku (decyzja Wojewody Poleskiego z 26 VII. 1930, Nr. IV. B. P. 1 c/21);

10. Kuszko Pol, 27 lat, urodz. w Soboltsz, Węgry, zamieszk. w Białej nad Horyniem — do Węgier (decyzja Starosty pow. w Stolinie z 7 I. 1930, I. L. 16/12);

11. Jefim Szmidow, urodz. 25 XII. 1893 r. we wsi Nikolsk, pow. Tomsk (ZSRR), syn Makara i Wiery, zamieszk. we wsi Leplówka pow. brzeskiego — do Rosji sow. (decyzja Wojewody Poleskiego z 5 VIII. 1930, Nr. IV. P. P. 1c/12);

12. Bronisław Merkel, 28 lat, urodz. w Kownie, Litwa, zamieszk. w Grodnie (decyzja Starosty pow. w Grodnie z 28 IV. 1930, L. III. 18/22/29);

13. Alfons Szydłowski, lat 30, urodz. w Kownie, Litwa, szewc, bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Starosty pow. w Grodnie z 10 V. 1930, L. III/18/22);

14. Pechel Michajlis, lat 24, urodz. w Rosji, głuchoniemy, bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Starosty pow. w Grodnie z 5 IV. 1930, 2. III./18/24);

15. Antoni Muraszkus, lat 19, urodz. na Litwie, bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Star6sty pow. w Grodnie z 25 VI. 1930, 2. III-/18/26);

16. Aleksander Sawas, przynależności państw. greckiej, lat 37, z rodziną składającą się z żony Marji lat 35, córki Elżbiety lat 17, Eugenji lat 5, Zofi lat 1 oraz synów Tomasza lat 16, Grzegorza lat 7 i Aleksandra lat 4, czasowo zamieszkałych w Słonimie (decyzja Starosty pow. w Słonimie z 10 VII. 1930, L. dz. II—4464);

17. Aleksander Bronowski, urodz. w 1904 r. w Zwiahlu, syn Fiodora i Justyny, robotnik, wyzn. greckokatol., zamieszk. we wsi Kowbani pow. horochowskiego (decyzja Wojewody Wołyńskiego z 26 VIII. 1930, L. 1032/B/3/30);

18. Kazimierz Perzyna, obywatel czechosłowacki, zamieszk. w Zarębach—Kościelnych, powiatu ostrowi—mazowieckiej (decyzja Wojewody Białostockiego z 9 VIII. 1930, Nr. B. P. IV/1/d/9/30).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

298

Ogłoszenie

o wysiedleniu osób z 30-klm. pasa granicznego. (L. B. 3376/30).

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 117, poz. 996) zarządzono wysiedlenie Józefa Dymarka w Stanach gminy Przystań w powiecie częstochowskim z pasa gra-

nicznego na okres trzech lat. (Decyzja Wojewody Kieleckiego z dnia 28 czerwca 1930 r., L. B. B. 1864/2.

299

Ogłoszenia

o unieważnieniu zagubionych pieczęci urzędowych gminnych.

I.

Naczelnik gminy Zalesie Koropieckie powiat Buczacz zgubił dnia 20 czerwca 1930 r. w drodze z Buczacza do Zalesia Koropieckiego pieczęć gminną o średnicy 35 mm. z napisem w obwodzie górnym „Urząd gminny powiat Buczacz“, w średnicy zaś „Zalesie Koropieckie“.

II.

Wójt gminy Bielawy pow. łowickiego (Województwa Warszawskiego) zgubił w czasie objazdu służbowego okrągłą pieczęć urzędową. Pieczęć była kauczukowa, okrągła o średnicy 38 mm., posiadała w środku wewnętrznego koła o średnicy 26 mm. godło państwowe wzoru urzędowego, długości od wierzchołka korony do końca ogona orła 21 mm i napis pomiędzy linją wewnętrzną okalającą godło a linją zewnętrzną okalającą pieczęć w górnej części: „Urząd Gminy Bielawy“ w dolnej: „St. Łowickiego“. Każda część napisu zaczyna się od prawej strony i przedzielona jest dwoma punkcikami w postaci gwiazdki sześcioramiennej.

Celem zapobieżenia ewentualnym nadużyciom zostały wyżej opisane pieczęcie unieważnione.

300

Ogłoszenie

o unieważnieniu dowodu osobistego. (L. B. 4207/30).

Wojewoda Wileński zarządzeniem z dnia 19 sierpnia 1930, L. dz. V—792/pf. unieważnił dowód osobisty wzoru I, wydany przez Starostwo wilejskie za L. 247/Dow. z dnia 11 marca 1928 r. na nazwisko Józefa Subocza, mieszkańca wsi Bilcewicze I, gminy Kołowickiej, powiatu Wilejskiego, odebrany wymienionemu przy nielegalnem przekraczaniu granicy w kierunku Polski przez władze Z. S. S. R.

301

Obwieszczenie

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1930 r. Nr. OJ. 604 w sprawie miejsc praktyki.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, iż w urzędach administracji ogólnej wakuje obecnie 20 stanowisk dla praktykantów I kat. (z wykształceniem akademickiem, w szczególności prawniczem lub ekonomicznem).

W szczególności wakują miejsca praktyki:

W Wojew.	krakowskiem	1
„	poznańskiem	2
„	wileńskiem	3
„	lubelskiem	4
„	stanisławowskiem	5
„	tarnopolskiem	5

Podania kandydatów o dopuszczenie do służby przygotowawczej przyjmują wszystkie urzędy wojewódzkie i starostwa i przesyłają je po przeprowadzeniu wszystkich formalności wstępnych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które decyduje ostatecznie o przyjęciu kandydata i wyznaczeniu miejsca praktyki.

Kandydaci winni zaznaczyć w podaniu, w którem województwie z pośród wyznaczonych na miejsca praktyki, chcieliby odbywać służbę przygotowawczą, zastrzec się, że proszą o dopuszczenie do służby przygotowawczej, o ile ją będą mogli odbywać w określonym w podaniu urzędzie (dach) wojewódzkim (kich) względnie wyrazić zgodę na odbywanie praktyki w którymkolwiek z urzędów wojewódzkich. W razie uwzględnienia prośby kandydat otrzymuje od właściwego wojewody pismo zawierające decyzję o dopuszczeniu go do służby przygotowawczej.

Podanie kandydata musi zawierać następujące załączniki:

a) Dowód odbycia studjów zakończonych przepisanemi egzaminami w jednym z wyższych zakładów naukowych,

b) Metrykę urodzenia,

c) Dowód obywatelstwa polskiego,

d) Dowód stwierdzający, że kandydat nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej (okólnik Min. Spraw Wewn. Nr. 245 z dnia 5 XI 1929 r. Dz. U. Nr. 17 poz. 362),

e) Oświadczenie wypełnione osobiście przez kandydata,

f) Deklarację co do osób mogących udzielić władzom wiadomości o kandydacie (blankiety oświadczenia i deklaracji można otrzymać w każdem Starostwie).

Podanie jest wolne od opłat stemplowych.

302

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 września 1930, L. AD. 3171/30 o wniesieniu prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego.

Jan Buhaj urodzony w Suchowoli, dnia 14 czerwca 1908 r. i tam zamieszkały, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Buhaj“ na nazwisko „Czernecki“.

Powyższą prośbę podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 6 ustawy z d. 22 marca 1929. Dz. U. R. P. Nr. 3/930. poz. 16. wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który podać należy w ciągu dni 30 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

303

Komunikat

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 sierpnia 1930, L. PO. 3391/30 o utworzeniu przez Syndykat Emigracyjny na terenie Województwa Tarnopolskiego oddziałów w Tarnopolu i w Czortkowie.

Urząd Emigracyjny w Warszawie powołał do życia Syndykat Emigracyjny — spółkę handlową z ogr. poręką, w której Rząd posiada większość udziałów i kierownictwo Syndykatu.

Syndykat Emigracyjny ma na celu udzielanie wychodźcom pomocy przed rozpoczęciem podróży, a w szczególności:

a) udzielanie właściwych informacyj,

b) pomoc w uzyskaniu potrzebnych dokumentów i likwidacji stosunków majątkowych w kraju,

c) pomoc i pośrednictwo w zakupnie biletów okrętowych i kolejowych,

d) pomoc i pośrednictwo w uzyskaniu kredytów,

e) urządzanie zbiorowych transportów,

f) urządzanie i prowadzenie hoteli i domów dla wychodźców,

g) załatwianie wszelkich formalności wyjazdowych wobec władz krajowych i zagranicznych,

h) uczestniczenie w innych przedsiębiorstwach zajmujących się ruchem emigracyjnym.

Syndykat Emigracyjny rozpoczął swą działalność i utworzył na terytorjum Województwa Tarnopolskiego swe oddziały w Tarnopolu przy ul. Konarskiego 1 i w Czortkowie ul. Kolejowa 304.

Skutkiem otwarcia Syndykatu Emigracyjnego niesumienni pokątni agenci i pośrednicy stracili pole do grubych zysków, ciągnionych z kieszeni emigrantów. Wszyscy emigranci mający zamiar wyjechać zagranicę, zwracają się do biur Syndykatu Emigracyjnego, który udziela bezpłatnie wszelkich informacyj, a także bezpłatnie wyrabia wszelkie dokumenty, potrzebne do wyjazdu, dostarcza karty okrętowe, bilety kolejowe i t. p. Agenci widząc stale wzrastające zaufanie emigrantów do Syndykatu Emigracyjnego wynaleźli nowy sposób wyzysku emigranta: tłumaczą, że za opłatą wyrobią emigrantom protekcję w Syndykacie.

Przestrzega się emigrantów przed tego rodzaju wyzyskiem. Syndykat Emigracyjny udziela wszelkich informacyj i porad zupełnie bezpłatnie. Również bezpłatnie wyrabia emigrantom paszporty emigracyjne i wszelkie dokumenty potrzebne do wyjazdu.

Ostrzeżenie przed wyjazdem do Argentyny.

W końcu zawiadamia się, że Urząd Emigracyjny stwierdził na podstawie otrzymanych w drodze urzędowej wiadomości, iż sytuacja na rynku pracy w Argentynie jest w chwili obecnej wprost rozpaczliwa wskutek nieurodzajów i gwałtownego przesilenia gospodarczego. Ostrzega się przeto przed wyjazdem do tego kraju osoby, które nie posiadają tam krewnych lub zapewnionego miejsca pracy.

304

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ust.) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu sierpniu 1930 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Horoszowa	Dr. Michał Marja Baworowski	88·4	7	32	—
2.	Brzeżany	Narajów	Jakób Potocki	52·5	—	10	—

3.	Brzeżany	Słobódka	Zygmunt Weissglas i tow.	292·2	10	70	T. S. L. 1. 1
4.	„	Posuchów, Potutory Olchowiec	J. Potocki	244·8	—	218	ośrodk. 1
5.	„	Dryszczów	Rzymsk.-kat. Probostwo	4·4	—	2	—
6.	Buczacz	Kowalówka	Marja i Anna 2 im. Boguszowa	1·5	—	2	
7.	„	„	„	171·3	—	232	—
8.	Czortków	Byczkowce	Włodzimierz Zaremba Cielecki	5·8	—	6	—
9.	„	Szmańkowce	Konwent OO. Dominikanów	43·9	—	46	4
10.	„	„	Grecko-kat. Probostwo	14·4	—	21	—
11.	„	Kalinowszczyzna	Roman Zefiry Ochocki	1·6	—	1	—
12.	Kamionka Strumiłowa	Łany Polskie	Grecko-kat. Probostwo	0·6	—	1	
13.	Kopyczyńce	Liczkowce Trybuchowce	Emil Kimelman	24	—	37	—
14.	„	Howiłów Wielki	Stanisław Siemaszko	22·8	—	30	—
15.	Podhajce	Gniłowody	Marja Podleska	59·4	—	129	—
16.	Skałat	Supranówka	Marja Koźmińska	7·5	—	2	—
17.	Tarnopol	Denysów	Grecko-kat. Probostwo	6·8	—	7	
18.	„	Bucniów	„	26·5	—	27	—
19.	„	Skomorochy i Cezarówka	Przez Ziemski Bank Kredyt. we Lwowie	3·6	—	2	—
20.	Zaleszczyki	Nowosiółka Kostiukowa	Grecko-kat. Probostwo	1·6	—	1	—
21.	Zbaraz	Szelpaki	Kazimierz Bączkowski	125·7	—	72	—
22.	„	Perpiłówka	Grecko-kat. Probostwo	12·7	—	7	—
23.	Złoczów	Czyszki	Zofja Franciszka 2 im. z Pajączkowskich Ujejska	24·7	—	40	—

305

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu sierpniu 1930 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Łatkowce	Bernard Kimelman	23·7	30/XII 1930
2.	Czortków	Wygnanka	Zdzisław Horodyski	87·9	1/IX 1931
3.	Kamionka Strumiłowa	Batiatycze	Gustaw Łączyński	27·3	30/VI 1931
4.	Kopyczyńce	Postołówka i Rakowy Kąt	Stanisław Siemieński-Lewicki	22·1	31/XII 1930
5.	„	Chłopówka	„	32·3	31/XII 1930
6.	„	Chorostków	„	9·37	31/XII 1930
7.	„	Czarnokońce	Grecko-kat. Probostwo	31·III.	30/XII 1930
8.	„	Oryszkowce	Jan Korczak Choiński Dzieduszycki	225·8	1/IX 1932
9.	Podhajce	Wolica	Abraham Mehr i Gedale Alles	131·3	1/IV 1931
10.	Przemyślany	Prybeń	Leopold Starzeński	56	30/XII 1930
11.	Trembowla	Iławcze	Fryderyk Katz	69·7	30/VI 1931
12.	Zbaraż	Opryłowce	Rzymsko-kat. Probostwo	23·2	30/VI 1931

306

Komunikat

Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodzcami w Tarnopolu z dnia 27 września 1930 r., L. 4678/30 w sprawie przeciwdziałania samorzutnemu zgłaszaniu się emigrantów w Mysłowicach.

Urząd Emigracyjny w Warszawie zwrócił uwagę, iż w ostatnich czasach zgłosiło się wielu robotników wprost do Mysłowic z pominięciem właściwego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w przekonaniu, że tam ulegną zarekrutowaniu i wysłaniu do pracy we Francji. Dzieje się to wskutek nieuświadomienia robotników o tem, że w Mysłowicach nikt, z pominię-

ciem właściwego P. U. P. P. nie może być przyjęty i wysłany do Francji.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Tarnopolu ostrzega więc osoby zainteresowane przed samowolnem zgłaszaniem się wprost—z pominięciem P. U. P. P. na stacji zbornej w Mysłowicach, gdyż tam nie będą zarekrutowani a tem samem przyjmowani do transportów na wyjazd do Francji i zmuszeni będą wracać własnym kosztem do miejsc zamieszkania, narażając się przez to na niepotrzebne wydatki.

Powyższy komunikat Urzędy Gminne zechcą ogłosić w sposób w gminie używany oraz odpowiednio ostrzegać zgłaszających się interesentów przed samorzutnem zgłaszaniem się w Mysłowicach na wyjazd do Francji.

Robotnicy zainteresowani po wszelkie informacje w sprawie wyjazdu do pracy do Francji winni zgłaszać do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Tarnopolu, ul. Kopernika 1.

307

Komunikat

o otwarciu przystanku osobowego „Stryjówka". (L. Pr. 3385/30).

Z dniem 15 września 1930 r. otwarty został przystanek osobowy „Stryjówka", położony w km. 506.650 lnji kolejowej Lwów—Podwołoczyska między stacją Maksymówka a przystankiem Romanówka dla ruchu osobowego i bagażowego.

Sprzedaż biletów odbywa się na przystanku. Bagaż przyjmuje się do przewozu w pociągu za opłatą należytości przewozowych w stacji przeznaczenia. Nadawanie lub odbiór przesyłek ekspresowych na przystanku jest wykluczone.

308

Komunikaty pocztowe.

W następujących urzędach pocztowych względnie agencjach pocztowych zaprowadzoną została służba telegraficzna i telefoniczna w ograniczonych godzinach dziennych:

Ihrowica, powiat Tarnopol; Boryszkowce, powiat Borszczów; Wicyń, powiat Złoczów; Sichów powiat Lwów; Stratyń, powiat Rohatyn; Chorośnica, powiat Mościska; Jabłonka Niżna, powiat Turka; Pohorce ko-Rudek, powiat Rudki; Jurgów, powiat Nowy Targ; Podszumlańce, powiat Rohatyn; Stryhańce, powiat Tłumacz; Trzcinica koło Jasła, powiat Jasło; Ruda Jaworska, powiat Słonim; Andrzejów koło Łodzi, powiat Łódź; Butrymańce, powiat Lida; Dłutów koło Pobjanic, powiat Łask; Topólka, powiat Nieszawa; Klonowa, powiat Sieradz; Polichna Górna, powiat Janów Lubelski; Chorkówka, powiat Krosno; Rusinowicze, powiat Baranowicze i Spiczyn powiat Lubartów.

309

Komunikaty

o nadaniu tytułu i prawa mierniczego przysięgłego.

I.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 26 czerwca, 1930, L. DRP.—I.—2886/2 nadał p. Hirschowi Pudlesowi, zamieszkałemu w Tarnopolu, przy ul. Piłsudskiego 10, tytuł i prawa mierniczego przysięgłego z siedzibą w Tarnopolu.

Przysięgę służbową odebrał Starosta powiatowy w Tarnopolu w dniu 4 lipca 1930 r.

II.

Inż. Marek Wolf Fischer, zamieszkały w Tarnopolu przy ul. Piłsudskiego 27a zarządzeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 września 1930 r., L. DRP./I—4231 otrzymał ponownie tytuł i uprawnienie mierniczego przysięgłego z siedzibą w Tarnopolu.

310

Komunikat

o przeniesieniu siedziby biura mierniczego przysięgłego. (L. DRP. I—3884/30).

Mierniczy przysięgły inż. Piotr Kinda przeniósł w miesiącu lipcu 1930 r. siedzibę biura swego z Brodów do Lwowa, ul. Murarska 8, II. p.

311

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 sierpnia 1930 roku.

1. Wąglik;

Pow. Podhajce: Sokołów,
„ Przemyślany: Alfredówka, Wiśniowczyk, Pletenice,
„ Tarnopol: Czernielów ruski, Kozłów, Suszczyn,
„ Trembowla: Ostrowczyk.

2. Wścieklizna;

Pow. Kopyczyńce: Oryszkowce,
„ Podhajce: Uhrynów, Zastawcze ad Zawałów.

3. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brody: Gaje smol., Piaski,
„ Kamionka Strumiłowa: Ubinie,
„ Skałat: Krasne,
„ Trembowla: Iwanówka, Łoszniów, Romanówka,
„ Zbaraż: Skoryki.

4. Różyca świń:

Pow. Brody: Brody, Ditkowce, Folwarki małe, Klekotów, Ponikowica, Sznyrów, Stare Brody, Smólno.
„ Brzeżany: Sarańczuki, Olchowice.
„ Kopyczyńce: Kociubińczyki, Wasylkowce,
„ Przemyślany: Wyżniany,
„ Radziechów: Józefów, Łopatyn, Rudenki-Lackie,

Pow. Skałat: Kaczanówka, Wawelówka, Zadnieszówka,
„ Tarnopol: Hłuboczek W., Kozłów, Kupczyńce, Tarnopol,
„ Trembowla: Darachów, Łoszniów,
„ Zbaraż: Dobromirka,
„ Złoczów: Czyżów, Folwarki, Gołogóry, Jelechowice, Olesko, Podhorce, Sassów, Usznin, Woroniaki, Złoczów.

312

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 17 sierpnia 1930 r. do 13 września 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 34 od 17 do 23 VIII. 1930		Tydzień Nr. 35 od 24 do 30 VIII. 1930		Tydzień Nr. 36 od 31 VIII do 6 IX. 1930		Tydzień Nr. 37 od 7 do 13 IX. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	4	1	4	—	5	—	2	—
dur plamisty	—	1	—	—	1	1	—	—
czerwonka	—	—	1	—	—	1	1	—
płonica	27	—	29	1	15	—	31	1
błonica	3	—	12	—	12	3	7	—
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	—	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	2	1	1	—	—	—	—	—
odra	4	—	4	1	6	—	66	—
róża	2	—	4	1	2	—	—	—
gruźlica	8	3	7	6	16	4	14	7
krztusiec	—	—	2	—	37	6	9	1
jaglica	9	—	7	—	9	—	10	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	8	—	7	—	3	—	—	—
wodowstręt	—	—	—	—	—	—	1	—
odkażono mieszkań	7		87		67		90	

313
Wyciągi

z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach zaopatrzeń inwalidzkich. (L. PO. 3223 i 3214/30)

I.

(L. Rej. 4868/27 z 8 V 1930).

W skardze wniesionej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego na orzeczenie Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej przy D. O. K. Nr. V w Krakowie zarzucił Buczak Stanisław b. żołnierz armji niemieckiej, pod względem formalnym iż Komisja ta, przyjmując w swem orzeczeniu obniżenie utraty zdolności zarobkowej z 60% (ustalonych przez Główny Urząd Rent Wojskowych w Królewskiej Hucie z 1924 r.) na 50%, oraz zaprzeczając istnieniu związku przyczynowego ze służbą wojskową, co do 15% z pośród tych 50% winna była uzasadnić, na czem opiera zmianę poprzednich ustaleń, skoro pozatem nie tylko stwierdziła istnienie poprzedniego cierpienia, lecz i konstatuje istnienie nowego (uwypuklenie obostronne pachwinowe), o którem ani orzeczenie Głównego Urzędu Rent Wojskowych z roku 1924, ani orzeczenie poprzednie nie wspomniały. Pozatem zarzuca skarga iż orzeczenie nie ustala, jaki jest związek każdego z dwóch stwierdzonych cierpień ze służbą wojskową, oraz iż nie jest podpisane przez wszystkich członków Komisji, ale wyłącznie przez Przewodniczącego.

Rozpatrując tę sprawę Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał za uzasadniony zarzut skargi, iż zaskarżone orzeczenie jest dotknięte ze szkodą skarżącego wadliwością postępowania, polegającą na nieustaleniu w niem, jaki jest związek ze służbą wojskową, każdego z dwóch stwierdzonych w niem cierpień: według bowiem instrukcji dla Inwalidzkich Komisyj Odwoławczych (§ 19 p. 4) winno orzeczenie Komisji zawierać „ustalenie istnienia lub nieistnienia przyczynowego związku cierpienia lub w razie nagromadzenia dwu lub kilku cierpień, każdego z nich, ze służbą wojskową“ brak zaś ustalenia związku przyczynowego w odniesieniu do każdego z cierpień utrudnia z natury rzeczy interesowanemu obronę w całej pełni jego uprawnień do zaopatrzenia.

Za uzasadniony uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny również i zarzut, dopatrujący się wadliwości postępowania w braku umotywowania w zaskarżonem orzeczeniu przyczyny zaprzeczenia istnienia związku przyczynowego ze służbą wojskową co do 15%. z przyjętych 50% utraty zdolności zarobkowej: bowiem w wypadkach przyjęcia w orzeczeniu Komisji Odwoławczej, że związek przyczynowy między cierpieniem a służbą wojskową zachodzi tylko w części, winno orzeczenie to zawierać umotywowanie, już choćby ze względu na przepis końcowy § 95 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych.

Z powyższych przyczyn Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił zaskarzone orzeczenie z powodu wadliwego postępowania.

Zarzut skargi, dotyczy braku uzasadnienia w zaskarzonem orzeczeniu przyczyny obniżenia utraty zdolności zarobkowej z 60% na 50% Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał za nieuzasadniony, już z tej samej przyczyny iż uzasadnienia takiego nie podawało również i orzeczenie I Instancji, a skarzący w postępowaniu odwoławczem na to się nie żalił, z czego wniosek, iż nie podniósł z powodu nieuzasadnienia w tym kierunku orzeczenia Komisji Odwoławczej, że zatem nie zachodzi wadliwość postępowania w rozumieniu art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Również za nieuzasadniony uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny zarzut skargi, iż doręczone skarżącemu orzeczenie nie jest podpisane przez wszystkich członków Komisji, lecz wyłącznie przez Przewodniczącego; jak to już bowiem Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 19 marca 1929 L. Rej. 2516/27 orzekł i szczegółowo uzasadnił, doręczone odwoławcom orzeczenia Inwalidzkich Komisyj Odwoławczych winny być podpisane tylko przez Przewodniczącego tych Komisyj.

II.

(L. Rej. 129/28 z 11 III 1930).

Józef Wierzgoń b. żołnierz armji niemieckiej wniósł skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego przeciwko orzeczeniu Okręgowej Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej w Krakowie z dnia 15 września 1927 L. 22944/San., w której prosi o uchylenie orzeczenia tego, oświadczając że czuje się niem wielce pokrzywdzonym, gdyż stan jego zdrowia nie tylko się nie polepszył, lecz pogorszył i nadmieniając, że już poprzednio w latach 1924 i 1925 Główny Urząd Rent Wojskowych w Królewskiej Hucie przyznał mu 70% utraty zdolności zarobkowej.

Rozpoznawszy sprawę Najwyższy Trybunał Administracyjny zaznaczył, że skarga nie zawiera żadnych konkretnych zarzutów co do nielegalności zaskarzonego orzeczenia ani pod względem materjalnym ani formalnym. Uczucie „pokrzywdzenia“, jakiego doznaje skarżący nie może zastąpić leżącego na nim obowiązku dokładnego wskazania, w czem mianowicie widzi on uchybienie ze strony władzy, bowiem tylko na tych wskazaniach oparte wywody podlegają sprawdzeniu i ocenie przez Trybunał, jako instancję kasacyjną w zestawieniu z zaskarzonem orzeczeniem. Gdyby jednak traktować jako jakiś pewnego rodzaju zarzut merytoryczny wzmiankę zamieszczoną w skardze, że wysokość poprzednio określonej u skarżącego niezdolności do pracy wynosiła 70%, obecnie natomiast ustalono ją tylko na 40% to kwestja ta w niczem postaci rzeczy nie zmienia, albowiem poprzednie orzeczenie w danym przedmiocie było, jak wykazują akta, wydane nie na stałe, lecz czasowo, nowe zaś badanie skarżącego, mające następstwem inne określenie jego stanu zdrowia, nastąpiło na skutek jego prośby.

Co się tyczy podniesionych przez stronę skarżącą na rozprawie zarzutów w kierunku wadliwości postępowania administracyjnego, mianowicie nieumotywowania przez władzę pozwaną zaskarzonego orze-

czenia, tudzież braku dowodów w przedłożonych Trybunałowi aktach, iż Komisja odwoławcza działała we właściwym składzie, oraz że wszyscy jej członkowie podpisali wydane orzeczenie to Najwyższy Trybunał Administracyjny pierwszy z nich pomija, jako wychodzący poza granice skargi, drugiego zaś nie uwzględnia ileże sam fakt nieprzedstawienia części akt administracyjnych, odnoszących się do spornej sprawy, nie może świadczyć o istnieniu uchybień formalnych podczas postępowania administracyjnego.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił skargę, jako nieuzasadnioną.

314

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Spraw Wewnętrznych:

powołał: Starostę pow. VI st. sł. w stanie nieczynnym w Złoczowie D-ra Jana Dorosza z powrotem do służby czynnej i zamianował go Radcą Wojewódzkim w dotychczasowym stopniu służbowym w Urzędzie Wojewódzkim Krakowskim,

zamianował: referendarza w VII st. st. w Starostwie powiatowem w Łodzi Jana Wasiewicza — Starostą powiatowym borszczowskim w dotychczasowym stopniu służbowym;

zamianował: prowizorycznego lekarza powiatowego w VIII st. sł. w Starostwie powiatowem tarnopolskiem D-ra Konstantego Parfanowicza — do odwołania referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Krakowskim.

P. Minister Pracy i Opieki Społeznej

przyjął: za zgodą P. Ministra Spraw Węwnętrznych Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim Juljusza Strusińskiego do służby w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował: praktykantów I kategorji Jana Łańcuckiego w Starostwie powiatowem podhajeckiem i Franciszka Wernera w Starostwie powiatowem zborowskiem — referendarzami w VIII st. sł.;

przeniósł: referendarza w VIII st. sł. w Starostwie borszczowskiem Tadeusza Bilińskiego na jego własną prośbę do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim;

przyjął: lekarza weterynaryjnego Czesława Lewickiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim w charakterze kontraktowego referendarza weterynaryjnego, za wynagrodzeniem wedle VIII grupy.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH:

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął: z dniem 1 sierpnia b. r. Marję Lewandowską w charakterze pracowniczki dziennej do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu;

z dniem 26 sierpnia b. r. inż. Sorskiego Piotra, mierniczego w charakterze pracownika kontraktowego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu;

przeniósł: z dniem 1 sierpnia b. r. Hombescha Wilhelma, sekretarza w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Czortkowie na takież same stanowisko do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu;

Kornaszewskiego Antoniego, pracownika kontr. w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Tarnopolu do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Czortkowie z równoczesnem podwyższeniem poborów do IX st. sł.;

zwolnił: z dniem 9/VIII 1930 r. inż. Zygmunta Kubickiego i inż. Michała Czajkowskiego na podstawie § 7 umowy służbowej.

315

Sprostowania.

1) W Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 10 września 1930 r., Nr. 11 należy przeprowadzić następujące sprostowania:

a) przy „Ogłoszeniu Generalnego Komisarza Wyborczego o mianowaniu przewodniczących i ich zastępców Okręgowych Komisyj wyborczych Nr. 54 i 55“ wydrukowano mylnie cyfrę „1“, którą należy skreślić i wpisać właściwą pozycję „286“.

b) przy „Ogłoszeniu Wojewody Tarnopolskiego o mianowaniu po jednym członku oraz po jednym zastępcy do Okręgowych Komisyj Wyborczych Nr. 54 i 55“ wydrukowano mylnie cyfrę „2“, którą należy skreślić i wpisać właściwą pozycję „287“.

c) ostatnią stronę Dziennika oznaczono mylnie jako „Str. 2“ zamiast jak być powinno „Str. 204“.

2) W Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 13 września 1930 r., Nr. 12 należy przeprowadzić następujące sprostowania:

a) przy „Ogłoszeniu przewodniczących Okręgowych Komisyj Wyborczych Nr. 54 w Tarnopolu i Nr. 55 w Złoczowie o składzie osobowym tychże Komisyj“ wydrukowano mylnie cyfrę „1“, którą należy skreślić i wpisać właściwą pozycję „288“.

b) ostatnią stronę Dziennika oznaczono mylnie jako „Str. 2“ zamiast jak być powinno „Str. 206“.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Zakład Pensyjny dla Funkcjonarjuszy

jako Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie

ogłasza stosownie do postanowienia § 15 ust. 3 i § 3 ust. ostatni statutu, że odbyte w dniu 11 kwietnia 1930 Walne Zgromadzenie Delegatów Zakładu po szczegółowej rozprawie nad sprawozdaniem Wydziału Kierującego Zakładu za rok 1929 i nad sprawozdaniem rewizorów z zamknięć rachunkowych udzieliło Zarządowi Zakładu absolutorjum z czynności i rachunków.

Walne Zgromadzenie Delegatów dokonało wyboru asesorów Sądu polubownego dla ubezpieczenia pensyjnego we Lwowie, na mocy postanowień §§ 10 i 63 statutu Zakładu, w osobach: I. z grupy ubezpieczonych: 1) Dra Tadeusza Abłamowicza, dyr. Spółdzielczego Banku Ziemiańskiego we Lwowie, ul. Rutowskiego 8, Józefa Fabrowskiego we Lwowie, ul. Żółkiewskiego 147, Firma „Ferrum“, 2) Zastępców asesorów: Dra Jana Roszka we Lwowie, ul. Stryjska 4, Piotra Stachiewicza we Lwowie, ul. Stryjska 36, Stanisława Cicheckiego we Lwowie, ul. Zacharjewicza 5, Firma „Metal“, Feliksa Lanowskiego we Lwowie, Plac Halicki 15, Akcyjny Bank Hipoteczny, Stanisława Grabana we Lwowie, ul. Kochanowskiego 45, Kazimierza Piątkowskiego we Lwowie, ul. Potockiego 38, inż. Klemensa Jęczalika we Lwowie „Własna Strzecha 12, Józefa Majewskiego we Lwowie, Plac Smolki 5, Firma „Tesp“. II. z grupy pracodawców: asesorów: 1) Stanisława Motylewskiego we Lwowie, hotel „Georg'a“, inż. Józefa Nagórskiego we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 15, Firma „Elektryczność“, 2) Zastępców asesorów: Bronisława Wysoczańskiego we Lwowie, Pasaż Mikolascha, Franciszka Biesiadeckiego we Lwowie, ul. A. Potockiego 50, Jana Kantego Pfaua we Lwowie, Rynek 45, Hurtownia Tekstylna, Jana Pawłowskiego we Lwowie, Plac Marjacki 7, Tadeusza Kuchara we Lwowie, ul. Skarbkowska 1, Kino „Lew“, Franciszka Krzyżanowskiego we Lwowie, ul. Na Bajki 23, Henryka Błądzińskiego we Lwowie, ul. Łyczakowska 57, Stefana Krzyszkowskiego we Lwowie, Plac Marjacki 7.

Lwów, dnia 19 września 1930.

Prezes: **Dr. W. Stesłowicz.**

Dyrektor: **J. Zawadowski.**

Komunikat Komitetu Floty Narodowej.

Wezwanie do składek na budowę floty morskiej.

Dla skoordynowania działalności, dążących do utworzenia polskiej floty morskiej, stworzono ustawą z dnia 16 lutego 1927 r. Komitet Floty Narodowej.

Komitet po dwuletniej pracy dał Państwu pierwszy statek morski „Dar Pomorza“.

Obecnie Komitet pracę swą rozwija w kierunku przysporzenia Państwu całego szeregu okrętów, jako darów poszczególnych miast, dzielnic, organizacyj społecznych i zawodowych.

Wszystkie kwoty, zbierane na te cele, centralizują się w Głównym Komitecie Fl. Nar. w Warszawie, ul. Elektoralna 2 i wpłacane są przez ofiarodawców na konto Komitetu w P. K. O. Nr. 30.

Nawiązując do ostatnich prowokacyj niemieckich Komitet uważa, że społeczeństwo polskie winno wystąpić przeciwko nim nie tylko manifestacjami, ale — i to przedewszystkiem — z takim czynnym protestem, któryby był realnym dowodem naszego przywiązania do morza i naszej niezłomnej woli nieoddania ani skrawka wybrzeża.

Takim czynem będzie wzmożona ofiarność na budowę floty morskiej, o co Komitet gorąco prosi wszystkich obywateli.

Będzie to najlepszą odpowiedzią naszym sąsiadom.

Sekretarz Generalny Kom. Fl. Nar.
Gen. **M. Zaruski.**

Unieważnienia dokumentów.

Jaduszyński Stanisław, urodz. 22 XI. 1930 w Romanówce szczurowieckiej, obecnie zamieszkały w Szczurowicach, powiat Radziechów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—2)

Czechut Wasyl, syn Semka, urodz. 25 IV 1893 w Kadłubiskach, unieważnia skradziony 15 marca 1930 w pociągu z Zabłociec do Brodów dokument wojskowy (zaświadczenie), wydany przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—3)

Majer Lukaczer false Wind z Czortkowa, urodz. 1905 r., unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Czortkowie.

Krochta Włodzimierz w Presowcach, powiat Zborów, urodz. w 1906 r., unieważnia zgubione poświadczenie wojskowe Kateg „E“, wydane mu przez Komisję poborową w Zborowie z 1929 roku.

Menkes Abraham, kapitan rezerwy, zamieszkały w Tarnopolu unieważnia zgubioną książeczkę stanu służby oficerskiej, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa.

Pohrybniuk Atanazy, urodz. 15 V. 1891 r. w Zazulińcach unieważnia zgubioną w roku 1924 książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Gold Abraham, urodz. w 1899 r. w Łuce wielkiej zamieszkały w Zadnieszówce pow. Skałat, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Chorkawyj Wasyl, urodz. w 1898 r., zamieszkały w Leżanówce pow. Skałat, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Katz Jakób Hersch, rocznik 1902, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa.

Małachowski Józef, student medycyny, urodz. w 1904 r., unieważnia zaświadczenie odroczenia służby wojskowej na rok szkolny 1930/31, wydane przez P. K. U. Buczacz.

Seń Stefan, syn Dmytra i Anny, urodz. w 1900 r. w gminie Kędzieżawa powiat Kamionka strumiłowa, unieważnia skradzioną mu dnia 30 I. 1930 w biurze emigracyjnem we Lwowie książeczkę wojskową, wydaną przez 11 pułk ułanów w Ciechanowie.

Seredyńska Franciszka, nauczycielka w Złotnikach powiat Podhajce, unieważnia legitymację urzędniczą Nr. 1393 z dnia 12 X. 1929, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego we Lwowie.

Zagórska Wanda z Buczacza, unieważnia zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 10999, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego we Lwowie.

Wasylików Hryńko z Kamionek powiat Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 252414.

Hucał Aleksander z Kociubiniec pow. Kopyczyńce, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Serja „A“ Nr. 86400.

Krzaczek Michał z Helenkowa powiat Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 39292.

Bojko Mikołaj z Jelechowic powiat Złoczów, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 231275 (wałach, wzrost 134 cm.).

Semenowicz Franciszek z Jazienicy Polskiej, unieważnia dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 88414 (klacz, urodz. 1915 r., wysok. 138 cm., maść jasno kasztanowata gniada, gwiazdka chrapka strzałka, kategorja: Tabor.).

Kałucka Marja z Sassowa, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 19725.

Zarychta Michał z Gajów szlachcinieckich powiat Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 150158.

Piniński Władysław z Suszczyna powiat Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Kateg. Z., Serja „A“, Nr. 157547.

Kozak Antoni z Suszczyna powiat Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Kateg. N., Serja „A“, Nr. 160353 (klacz, urodz. 1911 r., wysok. 123 cm., wilczata, lewa tylna nad pęciną biała, kwiatek).

Gawlicz Semko z Kipiaczki powiat Tarnopol, unieważnia skradziony podczas jazdy do Tarnopola w dniu 26 czerwca 1930 dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 163880.

Prystawski Michał ze Streptowa pow. Kamionka strumiłowa, unieważnia skradziony mu dowód tożsamości konia Kateg. „Z“, Serja „E“, Nr. 442093.

Przybyła Piotr z Kociubiniec powiat Kopyczyńce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 79440.

Wieńciów Piotr z Wierzbowa, unieważnia skradziony mu dnia 15 VII 1928 r. na jarmarku w Podhajcach dowód tożsamości konia (klaczy) serja i numer dowodu nieznany.

Kuźmij Kość z Wierzbowa, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 100811 (ogier, urodz. 1924 r., wysok. 124 cm., skaro-gniady, kwiatek.)

Krajmak Marjan, syn Grzegorza i Marji ur. w roku 1890, zamieszkały w Czortkowie, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów miasto.

Tałocha Tomasz syn Michała i Paraski ur. w r. 1896 w Siemiakowcach pow. Czortków, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Horbowy Piotr urodz. w roku 1896 w Turzu, (Hucisko turz.) pow. Radziechów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strum.

Uwaga: Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się „Komunikat w sprawie organizacji sieci korespondentów i pogotowi do walki ze szkodnikami i chorobami roślin“.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób **zaś prywatnych** tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.
Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia, i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego

Nr. 13 z dnia 1 października 1930 r.

KOMUNIKAT

w sprawie organizacji sieci korespondentów i pogotowi do walki ze szkodnikami i chorobami roślin.

Rolnictwo polskie ponosi rok rocznie znaczne straty z powodu uszkadzania i niszczenia plonów przez szkodniki i choroby roślin uprawnych, które przez nikogo nie zwalczane, rozwijają się swobodnie, powodując obniżenie plonów dochodzące 30% a nieraz i więcej. Szkody wyrządzane przez choroby i szkodniki roślinne odbijają się nie tylko na dochodzie poszczególnego rolnika, lecz także na ogólnym dobrobycie i bogactwie Państwa.

W obecnym czasie kiedy myśl ogółu naszych rolników pracuje nad podniesieniem produkcji rolniczej, sprawa ochrony roślin przed szkodnikami i chorobami nabiera pierwszorzędnego znaczenia.

Ażeby jednak ochrona roślin była naprawdę owocną i skuteczną, nie może być prowadzoną tylko przez jednostki, lecz musi w niej wziąść udział całe społeczeństwo rolnicze i w imię własnego dobra, musi się szczerze tej pracy oddać.

Do organizacji walki z chorobami i szkodnikami roślin na terenie tutejszego Województwa powołaną jest Państwowa Stacja Bot. Roln. we Lwowie, która winna doznać ze strony tutejszego społeczeństwa rolniczego należytego poparcia.

W celu umożliwienia Państw. Stacji Bot. Roln. odtworzenia tak niezmiernie ważnego ze względów praktycznych obrazu stosunków fitosanitarnych na terenie tutejszego Województwa, konieczne jest zorganizowanie w możliwie najkrótszym czasie stałego-aparatu wywiadowczo-informacyjnego (sieci korespondentów), którego zadaniem byłoby w pierwszym rzędzie systematyczne dostarczanie—za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego — stacji informacji o pojawieniu się szkodników względnie chorób, oraz materjału fitopatologicznego.

Ponieważ stacja nie posiada ani odpowiednio licznego personelu ani też środków materjalnych, niezbędnych do stworzenia takiego aparatu we własnym wyłącznie zakresie, zmuszona jest przeto oprzeć się na organizacjach społeczno rolniczych, oraz w pierwszym rzędzie — organach samorządu terytorjalnego zgodnie z intencją Min. Rol. wyrażoną w okólniku z daty 11 II 1930 Nr. 249-R. oraz Min. Spraw Wewn. okólnik z daty 24 IX 1929 r. Nr. SG. 1614/3, w sprawie poparcia przez związki komunalne działalności Stacji Ochrony Roślin.

Na terenie działania wyżej wymienionej stacji w rachubę wchodzą przedewszystkiem Pow. Instruktoraty Rolne i Pow. Komisje Rolne i Okręgowę Tow. Rolnicze, z których członków należy stworzyć sieć sygnalizacyjną w zakresie chorób i szkodników roślinnych.

Na tych zatem instytucjach oprzeć należy tą działalność praktyczną, zmierzającą do podniesienia stanu zdrowotności produkcji roślinnej naszego Województwa.

Celem zrealizowania tej koncepcji, ustalono na konferencjach porozumiewawczych między Urz. Woj. a Stacją Doświadczalną plan organizacji odpowiedniego aparatu, oraz urządzono na II-gim zjeździe powiat. instruktorów rolnych w dniu 30 czerwca i 1 lipca b. r. w pow. Kopyczyńce przy udziale delegatów Państw. Stacji Ochrony roślin ze Lwowa 1-dniowy kurs z zakresu ochrony roślin, na którym zaznajomili ich oni ze systematyką szkodników i akcją ich tępienia.

Przystępując zatem obecnie do organizacji tej opieki fitosanitarnej na terenie tutejszego Województwa, Urząd Wojewódzki wzywa społeczeństwo rolnicze do energicznej współpracy przy wprowadzaniu w życie niżej podanego planu:

Plan

organizacji sieci korespondentów Oddziału Ochrony Roślin Państw. Stacji Bot. Rolniczej we Lwowie oraz pogotowi fitosanitarnych przy Pow. Instruktoratach Rolnych.

1. Dla usprawnienia działalności rejestracyjno-informacyjnej oraz nawiązania i zacieśnienia stałego kontaktu Oddziału Ochrony roślin Państwow. Stacji Bot.-Rolniczej z poszczególnymi ośrodkami produkcji rolnej, należy spowodować w drodze specjalnego za-

rządzenia odpowiednie organa administracyjne państwowe i samorządowe do ścisłej współpracy ze Stacją Bot.-Rolniczą w zakresie ochronny roślin, a w formie i rozmiarach, niżej zaprojektowanych.

2. W związku z tem podległe działaniu Stacji terytorjum podzielone zostaje na 3 okręgi inspekcyjne, pokrywające się terytorjalnie z województwami, pieczę zaś praktyczną nad zdrowotnością kultur rolnych w poszczególnych okręgach powierza się Wydziałowi Rolnictwa odnośnego Urzędu Wojewódzkiego. Urząd Wojewódzki powierza sprawy ochrony roślin referentowi, odpowiednio z niemi obznajomionemu.

3. Wydział Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego ze względu na prowadzenie agend w zakresie podniesienia produkcji rolnej, obowiązany jest jaknajściślej współdziałać w dziedzinie praktycznej ochrony roślin na obszarze województwa ze Stacją Bot.-Rolniczą w zakreślonym niżej zakresie programowym. W kwestjach rzeczowych i programowych winien jest stale porozumiewać się ze Stacją Bot.- Rolniczą i jej jedynie dyrektywami się kierować, w kwestjach natomiast metodycznych i techniczno-organizacyjnych posiada zupełną swobodę działania. Wobec powierzonego mu zadania troski o stan zdrowotny kultur rolnych, w granicach województwa, pozostawia się rzeczonemu Wydziałowi prawo inicjatywy we wszelkich poczynaniach, zmierzających do podniesienia zdrowotności i związanej z nią produktywności upraw rolnych. Każde jednak zamierzone przez Wydział przedsięwzięcie w tej dziedzinie musi być wpierw przedstawione Stacji Bot.-Rolniczej do fachowej oceny i jedynie po uzyskaniu jej aprobaty może być realizowane.

4. Zadaniem wojewódzkiego referenta ochrony roślin jest utrzymanie ścisłej łączności między oddziałem Ochrony Roślin Państwow. Stacji Bot.-Rolniczej a podległym jego kompetencji terenem, spełnianie względnie dopilnowanie spełnienia przez podwładne organa wszelkich zaleceń stacji, inicjowanie wskazanych przez potrzeby chwili względnie stosunki przyrodzone podległego mu obszaru akcyj w zakresie profilaktyki lub terapji roślin uprawnych, wreszcie informowanie stacji względnie dopilnowanie, by podwładne organa bezpośrednio informowały Stację o wszelkich spostrzeżeniach, dotyczących pojawów chorób i szkodników roślin uprawnych, oraz dostarczały stacji materjałów okazowych. Szczegółowa punktacja czynności referenta oraz sposób ich wykonywania mieści się w instrukcji Wykonawczej (patrz strona 3).

5. Każdy okręg rozpada się na mniejsze jednostki terytorjalne inspekcyjne tj. powiaty, na terenie których rolę placówek ochrony roślin spełniają Instruktoraty Rolne przy Wydziałach Powiatowych, dla których ochrona roślin musi być faktycznym regulaminowym obowiązkiem. Każdy Instruktor Rolny jest tem samem właściwym stałym korespondentem, a zarazem faktycznie powiatowym organem wykonawczym w stosunku do Oddziału Ochrony Roślin Państw. Stacji Bot.-Rolniczej. Do zakresu obowiązków jego należy (szczegóły patrz regulamin strona 4):

a) dostarczanie Stacji perjodycznych raportów o stanie zdrowotnym kultur rolnych na terenie powiatu;

b) powiadomianie natychmiastowe o epidemicznych pojawach chorób względnie szkodników roślin uprawnych na terenie powiatu, oraz dostarczenie Stacji materjału chorych roślin i okazów szkodników;

c) przeprowadzenie zleconych specjalnemi instrukcjami Stacji względnie Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego działań, zmierzających do opanowania epidemji chorób lub zabezpieczenia przed nią, względnie do uzyskania dokładnego obrazu stanu zdrowotnego pewnych upraw rolnych w powiecie;

d) prowadzenie pracy oświatowo-propagandowej w zakresie ochrony roślin w obrębie powiatu.

6. Instruktor Rolny podlega w kwestjach ochrony roślin w zasadzie Wydziałowi Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego i bezpośrednio ze stacją nie znosi się. Dla uproszczenia atoli procedury technicznej, komunikowania się Stacji z ośrodkami gospodarki rolnej i na odwrót można i wskazane jest dopuścić w pewnych wypadkach wydawanie zleceń ze strony Stacji w drodze bezpośredniej z równoczesnem podaniem faktu i treści zlecenia do wiadomości odnośnego referenta wojewódzkiego. To samo dotyczy korespondencji mniej ważnej względnie nie obchodzącej ogółu korespondentów (np. udzielanie porad fachowych). Również instruktorzy rolni mogą i powinni w pewnych wypadkach znosić się bezpośrednio ze Stacją (np. zasięganie porady, przesyłanie materjału fitopatologicznego, wiadomości o nagłych pojawach klęskowych szkodników i tp.).

7. Celem ułatwienia Instruktoratom Rolnym pracy wywiadowczo-informacyjnej w zakresie fitosanitarnym, oraz umożliwienia dostatecznie częstego i dokładnego inspekcjonowania upraw rolnych na terenie całego powiatu, powołuje się do ścisłej współpracy w dziedzinie ochrony roślin Pow. Komisję Rolną.

8. Zadanie to spełnia Powiatowa Komisja Rolna przez swoich członków działających w podany niżej sposób na obszarach podległych im obwodów rewizyjnych.

9. Obowiązkiem członka Pow. Komisji Rolnej jest:

a) baczne śledzenie zdrowotności upraw rolnych na terenie podległego obwodu, bądź przy okazji okolicznościowych objazdów, bądź w czasie specjalnych inspekcyj fitosanitarnych, dokonywanych przynajmniej jeden raz w miesiącu w każdej wsi względnie każdym folwarku obwodu rewizyjnego;

b) rejestrowanie wszelkich spostrzeżeń oraz naocznie sprawdzanych informacyj dotyczących pojawów szkodników, względnie chorób na roślinach uprawnych, gromadzenie dowodowego materjału roślinnego, oraz przekazywanie tego wszystkiego Instruktoratowi Rolnemu;

c) propagowanie idei ochrony roślin uprawnych wśród ludności rolniczej w obrębie obwodu.

10. Organami pomocniczymi współdziałającymi w pierwszym rzędzie z członkami Pow. Komisji Rolnej są Urzędy gminne. Obowiązkiem ich jest dostarczanie wiarygodnych informacyj, o ile możności o wszelkich szkodnikach i chorobach roślin uprawnych zauważonych na terenie wsi, samorzutne natychmiastowe powiadamianie o epidemicznych pojawach szko-

dników zarówno zwierzęcych, jak roślinnych, dostarczanie materjału dowodowego szkodników względnie chorych roślin, oraz udzielanie wszelkiej pomocy technicznej członkom Powiatowej Komisji Rolnej, potrzebnej dla sumiennego spełnienia zadań z zakresu inspekcji fitosanitarnej.

11. Wydziały Powiatowe mają obowiązek stworzenia przy instruktoratach Rolnych technicznego pogotowia ochrony roślin i wyposażenia go w najniezbędniejsze środki techniczne, umożliwiające podjęcie natychmiastowej akcji w razie klęskowego pojawu szkodnika czy choroby na terenie powiztu.

Uwaga! Wskazówki dotyczące sposobu technicznego zorganizowania pogotowi fitosanitarnych oraz odnośny kosztorys wraz z podaniem źródeł zakupu potrzebnej aparatury i preparatów zostaną w swoim czasie przez Stację dostarczone.

12. Środki pieniężne na pokrycie kosztów związanych zarówno ze stałą programową działalnością Instruktoratu Rolnego, w zakresie ochrony roślin, jak i nadzwyczajnemi przedsięwzięciami, w tym zakresie podejmowanemi (np. zwalczanie szkodnika, pojawiającego się nagle i klęskowo) winny być dostarczone przez Wydział Powiatowy, w którego budżecie powinna być stale uwzględniana w realnej wysokości pozycja na cele ochrony roślin.

13. Kontrola sprawności działania poszczególnych Instruktoratów Rolnych, w zakresie ochrony roślin, oraz wszelka egzekutywa w tej mierze należy do kompetencji Wydziału Rolnictwa Urzędów Wojewódzkich.

Instrukcja wykonawcza

do „Planu Organizacji sieci korespondentów Oddziału Ochrony Roślin Państwow. St. Bot.-Rolniczej we Lwowie, oraz pogotowi fitosanitarnych przy Pow. Instruktoratach Rolnych“ dla użytku Wydziałów Rolnictwa Urzędów Wojewódzkich.

I. Współpraca Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego ze Stacją Bot.-Roln. we Lwowie w zakresie ochrony roślin polegać winna w praktyce na:

1) Użyczaniu sankcji urzędowej wszelkim przedsięwzięciom Stacji w dziedzinie ochrony roślin, podejmowanym na terenie prowincjonalnym bądź w formie zarządzeń względnie zaleceń fitosanitarnych, bądź w charakterze akcji praktycznej, we własnym zakresie przez Stację zorganizowanej i technicznie przeprowadzonej.

2) dostarczeniu Stacji środków i pomocy technicznych, niezbędnych dla realizacji koniecznych wedle uznania Stacji zabiegów, zmierzających do podniesienia względnie zabezpieczenia przed szkodami stanu zdrowotnego upraw rolnych i ogrodowych na terenie województwa.

3) Inwigilacji fitosanisarnej kultur rolnych i ogrodowych na terenie województwa, oraz inicjowaniu i ewent. przeprowadzaniu we wlasnym zakresie, a za uprzedniem porozumieniem się ze stacją Bot.-Roln. i jej zgodą akcyj, prowadzących do polepszenia stosunków fitosanitarnych w obrębie województwa.

Uwaga! Spełnienie tych zadań wymaga stałego i ścisłego kontaktu Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego ze Stacją Bot.-Roln., a sprawność i harmonja współpracy uwarunkowane są w wysokim stopniu dostateczną znajomością podstawowych zasad ochrony roślin i należytem zrozumieniem roli jej w produktywności gospodarki rolnej ze strony organu wojewódzkiego, któremu prowadzenie spraw fitosanitarnych przez Naczelnictwo Wydziału powierzone zostanie. Dlatego więc należy zdaniem Stacji oddać je, jako stały i główny (a przynajmniej jeden z głównych) resort obowiązków służbowych referentowi, któryby posiadał odpowiednie przygotowanie w tej dziedzinie wiedzy rolniczej oraz objawił dla niej żywsze zainteresowanie.

II. Przewidziane w planie organizacyjnym zadania i czynności zarówno jednorazowe i doraźne jak ciągłe i perjodyczne, spełnia referent wojew. w sposób następujący:

1) W możliwie najkrótszym czasie zorganizuje i uruchomi aparat wywiadowczo-informacyjny t. j. sieć korespondentów w zakresie chorób roślin na terenie własnego województwa, opierając się na odnośnych wskazaniach opracowanego przez Stację planu organizacyjnego, i korzystając z materjału instrukcyjnego, przez Stację dostarczonego. W związku z tem:

a) Zarządzeniem specjalnem Urzędu Wojewódzkiego powoła wszystkie Pow. Instruktoraty Rolne do obowiązkowej współpracy w zakresie ochrony roślin na terenie poszczególnych powiatów w charakterze i formie, określonych w planie organizacyjnym (pkt. 5 i 6) przyczem zaznajomi je:

d) z celem, któremu ma służyć ich praca, zwłaszcza informacyjno-rejestracyjna,

b) z zadaniami i obowiązkami (patrz pkt. 5) planu organizacyjnego), (ze sposobem ich spełnienia (patrz regulamin, str. 4),

W porozumieniu z Wojewódzką Komisją Rolną powoła do współpracy z Pow. Instruktorami Rolnymi Pow. Komisje Rolne (pkt. 7 i 8 planu organizacyjnego) w związku z czem należy zarządzić podział powiatów na tak zw, obwody rewizyjne, których ilość ma odpowiadać liczbie członków Pow. Komisji Rolnej i każdy obwód oddać w opiekę fitosanitarną jednemu członkowi Pow. Komisji Rolnej, którego obowiązki i sposób ich spełniania określa pkt. 9 planu organizacyjnego.

c) Zarządzi obowiązkowe współdziałanie Urzędów gminnych z Pow. Instruktoratem Rolnym względnie z Pow. Komisją Rolną w zakresie Ochrony Roślin w rozmiarach i formie, wskazanych w pk-cie 10 „Planu Organizacyjnego“.

2) Kontroluje zwłaszcza w początkach pracy sieci korespondentów, sprawność, sumienność ze strony korespondentów w drodze objazdowych inspekcyj, bądź specjalnie w tym celu przedsiębranych, bądź przy sposobności innych delegacyj służbowych, przyczem używa wszelkich wpływów i stojących do jego dyspo-

zycji środków, w celu usunięcia ewentualnie dostrzeżonych usterek czy braków w pracy korespondentów.

3) Referent Wojew. dla spraw ochrony roślin jest łącznikiem między Stacją Bot.-Roln. we Lwowie, a Pow. Instruktoratami Rolnymi, jako faktycznemi, powiatowemi placówkami ochrony roślin. W związku z tem referent:

a) przekazuje Pow. Insrukturatom Rolnym w formie zarządzeń Urzędu Wojewòdzkiego wszelkie zalecenia i dyspozycje fitosanitarne Stacji Bot.-Roln. we Lwowie i dopilnowuje ich wykonania przez powołane czynniki powiatowe,

b) przyjmuje i ewent. gromadzi wszelkie raporty, wnioski i dezyderaty ze strony Pow. Instruktoratów Rolnych i przedkłada je natychmiast Stacji Bot.-Roln. we Lwowie łącznie z ewent. uwagami,

c) użycza ewent. pomocy technicznej w transportach materjałów rzeczowych czy propagandowych z siedziby Stacji do poszczeg. powiatów województwa.

4) Referent wojew. opracowuje i realizuje szczegółowe plany wykonawcze zaleconych przez Stację Bot.-Roln. przedsięwzięć z uwzględnieniem warunków fizjograficznych oraz stosunków lokalnych na terenie własnego województwa a na podstawie zasadniczych wskazań względnie w ramach ogólnych instrukcyj wykonawczych Stacji, przyczem plan taki musi być przed ewent. realizacją podany do wiadomości Stacji.

5) Referent wojew. występuje z inicjatywą poczynań w terenie, które mają na celu bądź zapobieganie dającym się przewidzieć epidemjom chorób względnie szkodników, bądź w razie ich wybuchu doraźne opanowanie tychże, bądź wreszcie podniesienie ogólnego stanu zdrowotności kultur rolnych i ogrodowych. Każdy pomysł czy zamierzenie musi być przed urzeczywistnieniem przekazany Państ. Stacji Bot-Roln. do rzeczonej oceny i jedynie po uzyskaniu jej aprobaty może być realizowany.

6) Po uruchumieniu sieci korespodentów, podejmie referent wojew. dla spraw ochrony roślin organizację technicznych pogotowi fitosanitarnych przy Pow. Instruktorach Rolnych (pkt. 11 Planu Organizacyjnego). Pamiętać przytem należy, że:

a) celem pogotowi jest umożliwienie na terenie każdego powiatu podjęcia natychmiastowej akcji zwalczania klęskowo pojawiającego się szkodnika czy epidemicznej choroby,

b) organizacja takich pogotowi polega na wyposażeniu Pow. Instruktoratu Rolnego w najniezbędniejszy sprzęt techniczny oraz preparaty owado-grzybobójcze w ilości i stanie, umożliwiającym natychmiastowe ich użycie w każdej chwili.

Uwaga! Zakup aparatury i preperatów chem. winien być dokonywany w tępie, zależnym od sił finansowych poszczeg. sejmików, przyczem kierować się należy kosztorysem i wskazówkami, które w swoim czasie zostaną przez Stację dostarczone Urzędom Wojewódzkim.

c) Organizacja pogotowt winna zostać ukończona do końca roku gospodarczego 1931/32.

7) Referent wojew. baczy, by w budżetach sejmików preliminowano fundusz na cele praktycznej ochrony roślin w kwocie, którąby starczyła zarówno na pokrycie stałych wydatków związanych z działalnością rejestracyjno-informacyjną Pow. Instruktoratów Rolnych, jak i wydatków jednorazowych (wyposażenie techniczne pogotowi fitosanitarnych) a ponadto umożliwiała stworzenie pewnej rezerwy kasowej na wypadek nadzwyczajnych potrzeb, jak n. p. zakup większych ilości preparatów chem. w razie klęski, spowodowanej przez chorobę czy szkodnika i t. p.

8) O realizacji pkt. 1 i 6 ustaw. II. niniejszej instrukcji powiadomi Wydział Rolnictwa Urzędu Wojew. Państw. Stację Bot-Rolniczą we Lwowie.

Regulamin czynności

Powiatowego Instruktora Rolnego w zakresie ochrony roślin.

I. Pow. Instruktor rolny ma regulaminowy obowiązek roztaczać stałą opiekę fitosanitarną nad kulturami rolnemi i ogrodowemi podległego jego kompetencji powiatu.

II. Działalność praktyczna powiatowego Instruktora rolnego w zakresie ochrony roślin zmierzać powinna w dwóch kierunkach:

A) Obserwacja stosunków zdrowotnych upraw, rolnych i ogrodowych, rejestracja poczynionych spostrzeżeń i sygnalizacja tychże Urzędom Wojewódzkim wzgl. Państw. Stacji Bot.-Roln. we Lwowie.

B) Praca nad podniesieniem stanu zdrowotności wytwórczości roślinnej w obrębie powiatu,

Działalność w obu kierunkach prowadzona być winna w następujący sposób:

A) **Obserwacja, rejestracja i sygnalizacja.**

I. P. Instruktor rolny winien stale śledzić, zarówno osobiście, jak przy pomocy dobranych odpowiednio współpracowników (patrz niżej pkt. 10, 13) stan zdrowotnych roślin hodowanych na terenie powiatu, zarówno wykorzystując w tym celu swe objazdy służbowe, jak też w razie specjalnie uwagi godnych zjawisk, względnie ich możliwości, przedsiębiorąc specjalne objazdy inspekcyjne. Ponadto w drodze ustnego wywiadu wśród rolników i naczelników gmin gromadzi P. Instruktor informacje, dotyczące pojawu szkodników wzgl. wybuchu chorób na roślinach hodowanych.

2. W razie naocznego stwierdzenia pojawu szkodnika czy choroby, należy natychmiast zebrać uszkodzony materjał roślinny oraz okazy szkodnika, tudzież poczynić następujące notatki: 1) dokładny adres gospodarstwa, na terenie którego szkodnika wzgl. chorobę stwierdzono, 2) data stwierdzenia uszkodzenia, 3) gatunek ewent. odmiana rośliny, 4) rodzaj gleby i sposób nawożenia (w miarę możności), 5) przestrzeń na której rośliny zostały uszkodzone i w jakim mniej więcej stopniu, 6) czy stosowano środki zaradcze i z jakim skutkiem, 7) wszelkie dowolne uwagi o pojawie szkodnika.

3. W razie uzyskania informacji, ustnej czy pisemnej wzgl. zasłyszenia pogłoski o pojawie szkodnika lub choroby na terenie powiatu, obowiązkiem P. Instruktora rolnego jest bądź osobiście, bądź za pośrednictwem przydanych mu do pomocy czynników stwierdzić prawdziwość informacji, względnie pogłoski, a w razie pozytywnym postąpić jak w pkt. 2.

4. Dla uzyskania odpowiednio dokładnego obrazu stosunków fitosanitarnych na terenie powiatu, obowiązany jest każdy Instruktor rolny prowadzić ścisłą ewidencję własnych spostrzeżeń, względnie sprawdzonych informacji odnośnie do występowania szkodników wzgl. chorób oraz zebranego materjału dowodowego. Ewidencja ta ma być prowadzona w specjalnej książce a obejmować te notatki, o których mowa w pkcie 2.

5. Zebrany materjał chorych wzgl. uszkodzonych roślin oraz szkodników należy o ile możności w najkrótszym czasie (zwłaszcza materjał zwierzęcy, ulegający łatwo zepsuciu) przesłać do Oddziału Ochrony Roślin Państwow. Stacji Bot. Roln. we Lwowie ul. Zyblikiewicza l. 40 (patrz pkt. 4 z uwzględnieniem daty i ewent. L. ekspedycji).

Uwaga! Okazy roślin chorych i szkodników należy zbierać i przesyłać do Stacji Bot. Rolniczej w sposób już podany.

6. W razie klęskowego pojawu szkodnika wzgl. choroby, obowiązany jest P. Instruktor rolny natychmiast po stwierdzeniu faktu pojawu przesłać do Stacji Bot. Rolniczej wiadomość o klęsce wraz z materjałem dowodowym, a równocześnie odpisem pisma do Stacji powiadomić o niej zainteresowany Urząd Wojewódzki (Wydział Rolnictwa).

7. Pow. Instruktorat rolny obowiązany jest do sporządzania trzech w ciągu roku szczegółowych raportów okresowych o stanie zdrowotnym kultur rolnych i ogrodowych na terenie powiatu. W tym celu dostarczane będą Pow. Instruktoratom Rolnym przez Wydział Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego specjalne formularze kwestjonarjuszy, opracowanych przez Państwow. Stację Bot.-Roln., na których wspomniane raporty zgodnie z dołączonemi do nich wskazówkami sporządzone być powinny.

8. Podawane w raportach informacje czerpie Instruktor Rolny z zapisków księgi ewidencyjnej (pkt. 4) uwzględniając te jedynie wypadki pojawu szkodników czy chorób, które bądź zostały już udokumentowane materjałem dowodowym (t. j. okazami szkodników wzgl. chorych roślin) przekazanym w okresie sprawozdawczym Państw. Stacji Bot.-Rolniczej, bądź dla których materjał dowodowy znajdujący się w posiadaniu Pow. Instruktoratu Rolnego, może być w każdej chwili Stacji Bot.-Rolniczej dostarczony. **Zapodania sprawozdawcze, niepotwierdzone materjałem dowodowym, nie mają żadnej wartości.**

Uwaga! Za zgodność raportu z rzeczywistym stanem rzeczy odpowiada osobiście P. Instruktor Rolny!

9. Prócz tych raportow okresowych obowiązany jest Pow. Instruktor Rolny do przedstawiania Stacji Bot.-Rolniczej we Lwowie wzgl. Wydziałowi Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego, a na zlecenie tegoż, raportów okolicznościowych lub specjalnych, dotyczących bądź pewnych tylko szkodników czy chorób, bądź pewnego, określonego czasokresu.

10. W celu ułatwienia pracy wywiadowczo-rejestracyjnej Pow. Instruktoratu Rolnego oraz zapewnienia dostatecznej ścisłości w inwigilacji stanu zdrowotnego roślin uprawnych na terenie całego powiatu, do współpracy z Pow. Instruktoratem Rolnym w zakresie gromadzenia spostrzeżeń i materjałów dla celów rejestracyjnych, powołaną zostaje Pow. Komisja Rolna, która spełnia to zadanie za pośrednictwem swoich członków, oraz Urzędy Gminne poszczególnych gmin.

11. W tym celu zostaje cały obszar powiatu podzielony na t. zw. obwody rewizyjne, których ilość odpowiada liczbie członków Komisji, a każdy obwód podlega opiece fitosanitarnej jednego członka Pow. Komisji Rolnej, który działa w myśl instrukcji.

12. Pow. Instruktorat Rolny wejdzie w ścisłe porozumienie z członkami Pow. Komisji Rolnej ustalając normy współpracy.

13. Ponadto winien Pow. Instruktorat Rolny pozyskać ze sfer rolniczych, nauczycielskich i innych, mających styczność ciągłą z wytwórczością roślinną, dobrowolnych obserwatorów i informatorów w zakresie ochrony roślin, ustalić formę i rozmiary ich współpracy i do aktywności w niej stale zachęcać.

Uwaga. W interesie zarówno sprawy samej, jak P. P. Instruktorów leży zainteresowanie możliwie największej ilości osób sprawą ochrony roślin w celu pozyskania w nich bądź przygodnych, bądź stałych informatorów i pomocników w pracach rejestracyjnych.

B) Praca praktyczna nad podniesieniem stanu zdrowotności produkcji rolnej w obrębie powiatu.

14. Prócz działalności obserwacyjno-rejestracyjnej, do obowiązków Pow. Instruktoratu Rolnego należy przeprowadzenie akcyj praktycznych zmierzających do zabezpieczenia kultur rolnych i ogrodowych przed grożącemi im chorobami wzgl. szkodnikami, bądź do opanowania wzgl. stłumienia ich w razie pojawu, bądź wreszcie do podniesienia ogólnego stanu zdrowotnego roślin hodowanych na terenie powiatu.

15. W związku z tem Pow. Instruktorat Rolny przeprowadza wzgl. zaleca przeprowadzić zainteresowanej stronie, w której gospodarstwie choroba wzgl. szkodnik znaleziony, a przez Państw. Stację Bot.-Rolniczą określony został, wszelkie zabiegi stosując się ściśle do rad wzgl. zaleceń Stacji Bot.-Rolniczej. W razie przeprowadzania tychże przez stronę Pow. Instruktorat Rolny winien dopilnować, by wskazówki metodyczne Stacji Bot.-Rolniczej były jak najściślej przestrzegane.

16. W razie wybuchu epidemji choroby wzgl. klęskowego pojawu szkodnika, obowiązkiem Pow. Instruktoratu Rolnego jest zorganizować na terenie powiatu akcję generalną przeciw klęsce na podstawie szczegółowych wskazań ze strony Stacji Bot.-Rolniczej i akcją tą kierować.

17. Pow. Instruktorat Rolny obowiązany jest na skutek każdorazowego zlecenia Urzędu Wojewódzkiego zorganizować i przeprowadzić na terenie powiatu spe-

cjelne lustracje stanu zdrowotności pewnych upraw rolnych czy ogrodowych wzgl. obserwację rozmieszczenia, postępu i t. p. pewnych, określonych szkodników wzgl. chorób.

18. Pow. Instruktorat Rolny obowiązany jest prowadzić ciągłą pracę oświatowo-informacyjną z zakresu ochrony roślin wśród ludności rolniczej (zwłaszcza wieśniaczej) swego powiatu, posiłkując się przytem materjałem propagandowym i demonstracyjnym, dostarczonym przez Państwow. Stację Bot.-Rolniczą.

19. Pow. Instruktoratowi Rolnemu pozostawia się swobodę inicjatywy w projektowaniu wzgl. podejmowaniu pewnych przedsięwzięć, mających na celu bądź zabezpieczenie jego terenu działania przed inwazją pewnych szkodników, czy chorób, bądź ich zlokalizowania w razie pojawu, bądź wreszcie podniesienie ogólnego stanu zdrowotności produkcji roślinnej, pod warunkiem że każdy taki projekt musi być wpierw przedstawiony Wydziałowi Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego do zatwierdzenia.

20. Wszelkie koszta, związane z praktyczną działalnością Pow. Instruktoratu Rolnego w dziedzinie ochrony roślin, winny być pokryte z budżetu Wydziału Powiatowego (sejmiku). P. Instruktor Rolny winien zatem dołożyć wszelkich starań, by w preliminarzu budżetowym Wydziału Powiatowego wstawiane były kwoty na cele praktycznej ochrony roślin w wysokości umożliwiającej pokrycie wydatków zarówno zwyczajnych jak i nadzwyczajnych.

W końcu Urząd Wojewódzki nadmienia, że w budżecie Wydziału Powiatowego na rok 1931/2 koniecznem będzie preliminowanie pewnej kwoty na wydatki związane z działalnością rejestracyjno-informacyjną pow. instr. rolnego oraz na wyposażenie techniczne jednej kolumny pogotowia powiatowego fitosanitarnego.

Urząd Wojewódzki wyraża przekonanie, że akcja opieki fitosanitarnej zorganizowana w myśl powyższych wskazówek i instrukcji przyczyni się znacznie do podniesienia zdrowotności roślin i zmniejszenia strat powodowanych przez choroby i szkodniki.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.